



DAMLA SAKIZI

(Gökay ATAÇ)

Ağzımda kurumuş damla sakızı tadı
Zor oluyor bu tatlı akşamların yâdı
Zonkluyor kulağımda kağıt hışırtısı
O keskin gözlerinin tatlı parıltısı
Kimsenin umurunda değil ki bir başkası
Anlam veremediğim bir algı kazası
Gök gürültülerinin sessiz karaltısı
Beynimde dolaşan düşünceler sancısı
Elimde bir kalem bir de kâğıt parçası
Geçmiyor ki sensiz günlerimin yarası
Hala elimde o gülüşün hatırası
Acaba nerede yarınların sonrası
Neticede eskimiş bir kitap sayfası
Ya da ufukta gözükten tepe noktası
Hepsinde de bir yığın duygu kalıntısı
Şimdilerde durdu zamanın akıntısı
Geçmeyen zaman kara bulut gibi çökmüş
Atlarken damlalar uçurum yanağımdan
Yalnızlık denen illet yer etmişken sanki
Kalemlerim tükenmiş, artık yazmaz gibi
Herkes ağlıyor de mi, duvarlar misali?

BİR İNSANIM

(Ahmet ALKAYIŞ)

Ben;
Kul değil,
Sadece Allah korkusu olan,
Bugün varsa, yarın öleceğini bilen,
Kötülükten ve iftiradan, dedikodudan ve
dırdırdan sakınan,
İyilik yapıp, kötülük gören,
Sahte dostlardan kaçan
Bir insanım...
Ben;
Yükseklerde gözü olmayan,
Sevdiğini tam seven,
Acılarını içine gömen,
Gerçek dost arayan,
Bir türlü bulamayan,
Bir insanım...